

[J. Oskar Andersen.]

vorlig Drøftelse med Ministeren her i Tinget. Saa vidt jeg forstod, var der almindelig Tilslutning til, at Statens Museum for Kunst bør repræsentere den nationale Kunst alsidigt, saaledes at heller ikke den moderne Kunst udelukkende repræsenteres af en hyperradikal Retning. Men Finansudvalget fandt, at det var rimeligt, at der først stilledes en Forespørgsel til Ministeren, og denne stiller jeg da her i 3 Punkter:

1) Er Ministeren klar over, at Bevillingen, for saa vidt angaar Indkøb af Nutids dansk Kunst, anvendes paa en saa ensidig Maade, at Statens Museum for Kunst i Fremtiden vil give et ganske fejlagtigt Billede af Nutidens danske Kunst?

2) Vil Ministeren foranstalte, at Finansudvalget indbydes til i Museet at besigtige f. Eks. de sidste 10 Aars Indkøb af moderne dansk Kunst, saaledes at Finansudvalget kan skønne over, hvorvidt Statens Bidrag bruges paa en betryggende Maade, det vil sige uden ensidig Fremhævelse af den hypermoderne Kunstretning, hvis Teknik og hele Udvikling endnu synes saa uklare?

3) Vil Ministeren foranstalte, at Indkøbskomiteen sammensættes saaledes, at den repræsenterer et alsidigt og ikke et bestemt retningspræget Syn paa Kunsten?

Jeg understreger, at Forespørgselen drejer sig udelukkende om Indkøb af Nutids dansk Kunst. Jeg haaber derfor, at Ministeren ikke vil give et saadant Svar, som jeg fik i „Dagens Nyheder“ den 15. Marts af Museumsdirektør Swane, et Svar, der var affattet, kan man sige, efter Forbilledet: Goddag Mand — Økseskaft. Han offentliggjorde nemlig en Liste over Indkøbene, der viste, at Bevillingen, endogsaa fortrinsvis, anvendtes til Indkøb af udenlandsk klassisk og ældre dansk Kunst. Det vidste jeg saare vel; Anken gælder imidlertid overhovedet ikke dette, men, som sagt, den moderne danske Kunst, og det gælder her om, at Museet ikke ensidigt kommer til at repræsentere denne Form for Kunst. Jeg kunde for øvrigt tilføje, at saaledes som Direktøren leder Museet, er jeg bange for, at ogsaa den ældre Kunst vil blive behandlet paa en ensidig Maade. Det viser saavel hans Ophængning som Omordningen af Museet. Jeg finder det ganske ubetimeligt, at der, hver Gang vi faar en ny Direktør for Statens Museum for Kunst, skal foretages en saadan Omkalfatring, at man saa at sige ikke kan vende det igen.

Jeg ved saare vel, at en stor Del af den Forøgelse inden for moderne Kunst, som

er kommet Museet til gode, skyldes Indkøb fra det Rønnenkampske Legat, som bestyres af Kunstakademiet, og for hvilket der skal købes Billeder af unge Kunstnere — og atter købes udelukkende af hypermoderne unge Kunstnere. Men saa meget mere forekommer det mig, at der er Anledning til at mene, at Statens Bevilling bør komme andre Kunstretninger til gode, nemlig saadanne Kunstretninger, som endnu viser Interesse for teknisk Formaaen og er beaandet af Respekt for de kunstneriske Værdier, som har været levende og har besjælet den danske Kunst indtil vore Dage.

Jeg vil tillige minde om, at Kunstmuseet ikke alene er et Museum for Malerkunst, men ogsaa for Skulptur. Der er med Rette anket over, at Bevillingen i saare ringe Grad kommer Skulpturen til gode, bortset fra det uhyre kostbare store Relief af Willumsen, som en tidligere Direktør anskaffede, og hvorved Bevillingen for lange Tider var beslaglagt. Men nu bliver de 15 000 Kr. jo ledige, idet Udbetalingerne til Willumsen har fundet Sted, og i Fremtiden vil altsaa denne Bevilling fra Statens Side være i alt Fald af en saadan Størrelse, at det ogsaa vil være rimeligt, at der tænkes paa Skulpturen.

Der er ogsaa fra Akademiets Side rettet Anker mod Indkøbene; men jeg maa for øvrigt sige, at naar Akademiet ønsker at faa en stærkere Plads i Indkøbskomiteen, kan jeg ingenlunde billige dette, da ogsaa det nuværende Akademi paa enhver Maade søger kun at fremme den hypermoderne Kunst. I øvrigt viser det sig, at der er meget stor Forskel i Bedømmelsen af den hypermoderne Kunst fra Kunstakademiets Side og fra Direktørens Side, og jeg skal gøre opmærksom paa, at en af vore Museumsdirektører, Sigurd Schultz, i en Artikel i Marts Maaned, tror jeg, det var, udtrykkeligt erklærede, at man i Kunstnerkredse ikke havde tilstrækkelig Respekt for Direktøren for Statens Museum for Kunst; men han tilføjede, at ogsaa Kunstakademiet ved sin Optræden havde forskertset sin Autoritet.

Man har spurgt mig, om jeg ønsker denne Indkøbskomité sammensat saaledes, at Rigsdagsmænd fik Sæde i den. Aldeles ikke; jeg ønsker, at den sammensættes paa samme Maade, som jeg ved Ministeren var villig til at sammensætte Biennal-Komiteen, det vil sige netop saaledes, at de forskellige kunstneriske Retninger faar tilstrækkelig Repræsentation, saa at den med andre Ord ikke bliver ensidig.

Men ganske vist, sker der ikke en af-